

ÉCOLE THANG-LONG

ÉCOLE THANG-LONG

TUẦN BÁO RA NGÀY THỨ NĂM DIRECTEUR: NG. TƯỜNG-TAM

UỒI ĐỜI MỚI

Đúng người su thời mần thế nơi...
Đúng người su thời mần thế nơi...
Đúng người su thời mần thế nơi...

..TỪ NHỎ ĐẾN NHỚN..

bản ngang..

Tây phương có văn-học của Tây phương...
Tây phương có văn-học của Tây phương...
Tây phương có văn-học của Tây phương...

Rượu và gạo nếp

Cứ xem như ngời định mới của nhà...
Cứ xem như ngời định mới của nhà...
Cứ xem như ngời định mới của nhà...

Chinh sách nước Nhật-bản

Người Nhật-bản danh Thượng-hải...
Người Nhật-bản danh Thượng-hải...
Người Nhật-bản danh Thượng-hải...

Tinh thể hội Asecourfi

Hội Asecourfi thành lập, thiên hạ hoan nghênh...
Hội Asecourfi thành lập, thiên hạ hoan nghênh...
Hội Asecourfi thành lập, thiên hạ hoan nghênh...

Một năm ở Cao-dẳng

Luật học, toán học, nhân văn...
Luật học, toán học, nhân văn...
Luật học, toán học, nhân văn...

hiển, không kh...
hiển, không kh...
hiển, không kh...

Tây phương có văn-học của Tây phương

Tây phương có văn-học của Tây phương...
Tây phương có văn-học của Tây phương...
Tây phương có văn-học của Tây phương...

Sinh ra đây, sống đây, rồi chết đây

Sinh ra đây, sống đây, rồi chết đây...
Sinh ra đây, sống đây, rồi chết đây...
Sinh ra đây, sống đây, rồi chết đây...

Hội Asecourfi của ông

Hội Asecourfi của ông...
Hội Asecourfi của ông...
Hội Asecourfi của ông...

NÊN MUA NĂM

1) Có những số đặc biệt mua lễ...
1) Có những số đặc biệt mua lễ...
1) Có những số đặc biệt mua lễ...

Cũng tay đây!

...
...
...

Agrius-linus 17 (1)

...
...
...

Trước của nhà tôi trở học có một cái bệ bàn học là gỗ. Người bán hàng là một cô con gái trẻ đẹp...

Hàng có tuổi ngay lập tức khách vào sa toàn là những trang thiếu niên cũng từ đi. Thuộc có ăn không ngon...

Chỉ biết thế, nhưng trông có vẻ buồn. Tôi thấy quá sồn sột, ngón tay cũng không được, thì ai chẳng muốn yêu?

Ông Nguyễn-văn-Tôi với bà Đám Ông Hi-Đình Nguyễn-văn-Tôi chuyên môn về mực hải-dâm ở báo Trưng-bắc...

Ông Nguyễn-văn-Tôi với bà Đám Ông Tiên khiêm tốn quá. Phát minh ra được cái máy, dùng hơi nóng của một giới mà quay, lại làm hơi lạnh...

À, máy lại làm thế à, con khốn! Được rồi sẽ biết tay ta... Anh quát thủng em, bắt phải sang mua hóa thuốc...

Con anh, anh đừng giữa cửa, hai tay trông bên sườn, nhìn sang có Xuân-kỳ, ra về đặc ý làm... Cô Xuân-kỳ thấy cái thế, ra về ngay liền, liền nhìn anh Văn mới cái thực tình...

Trời sắp tối, lên kia, có Xuân-kỳ đi bắt đũa dọn của hàng. Khách qua đường đã vùn; có như chờ lúc ấy, trong nhà ra tựa cửa, ngó nhìn Văn rồi từ từ học thư ra xem...

Ngoài giờ học tại trường công và trường tư, học-trò muốn thi bằng Sơ-học Pháp - viết được toàn chữ, nên luyện thêm Pháp-văn và Toán-pháp...

Mười thương Một thương kẻ lệt đường ngoi. Hai thương quân trắng áo mai, khăn san. Ba thương hóm xóm đêm trăng...

Phong dao mới Tựa kia đời tôi xuân-minh. Ai vơi lòng đình, quân rừng thỉnh thoảng. Tag cầm gươm qua ngảnh ngang...

Có کیا tất lưới đi đâu? Áo lam quần trắng, trên đầu khăn san. Hay có lấy phải chông gùn...

Ông Tiên khiêm tốn quá. Phát minh ra được cái máy, dùng hơi nóng của một giới mà quay, lại làm hơi lạnh...

À, máy lại làm thế à, con khốn! Được rồi sẽ biết tay ta... Anh quát thủng em, bắt phải sang mua hóa thuốc...

Con anh, anh đừng giữa cửa, hai tay trông bên sườn, nhìn sang có Xuân-kỳ, ra về đặc ý làm... Cô Xuân-kỳ thấy cái thế, ra về ngay liền, liền nhìn anh Văn mới cái thực tình...

Trời sắp tối, lên kia, có Xuân-kỳ đi bắt đũa dọn của hàng. Khách qua đường đã vùn; có như chờ lúc ấy, trong nhà ra tựa cửa, ngó nhìn Văn rồi từ từ học thư ra xem...

Ngoài giờ học tại trường công và trường tư, học-trò muốn thi bằng Sơ-học Pháp - viết được toàn chữ, nên luyện thêm Pháp-văn và Toán-pháp...

Một tin buồn Ông Nguyễn-xuân-Mai, Mai đố-học Nam-dịch, vừa về thế cuối ngày 15 Octobre 1923 tại Nam-dịch Ông Nguyễn-xuân-Mai là một nhà làm thành trong giới...

quả thế nào cũng thấy im? hơi lặng tiếng... hay là Hàn-lâm khiếp phục cái tài của ông trước đó ông giải thưởng Nobel?

Người cũ Béo cổ, vào cổ, người cũng có mốc meo. Ông Nguyễn-thuật-sư không ai nhộ được mình, nên ông phải kêu gào...

Chị em tiên Hồi trước công việc của chị em là ở số lớp. Cách đây ít lâu, phong trào phụ-nữ giải phóng bùng nổ lên là: các chị em bỏ hào nỏ quyền...

Lưu danh thiên cổ Mấy tháng trước, ai đi qua đất thạch-mã cũng phải để ý đến cái biển con gái ở ngoài cổng cái dinh thự nhỏ. Biển đó mấy người chữ lớn: ở đóc to lớn, hóa-học kỹ-sư...

(CHƯA NHẬN ĐƯỢC RAU SÁNG) Thơ nhắc người tình nhân không quên biết. Báo Phong-Ngã số 17 ra ngày 13-10-33 có thơ của người tình nhân không quên biết...

Tâm pho tây bẻ mô kim. Đã không quen biết đi tìm vào đâu? Hồi sống Nhì, nước ngoài chúng tôi, Hồi họ Gương nước biển không lang...

Cu phân bố ông Tham Chàng thì chàng đã cũng ràng quan. Sống mãi lên học bực học lang. Công việc là phở hay ngáp vặt...

Cười đi thôi... Đợi người mấy chiếc, chị em ơi! Ừ rồi làm chớ, sống khoẻ!

Ông Nguyễn-khắc-Hoài Chơi khảm chàng? Phong-Hồ số 14 có bức tranh vẽ ông Hiếu có râu.

Các nhà họa sĩ Đi ra ngoài đường, đi nhận nhất là nhà họa sĩ. Bạo giờ công tựa một bộ áo tây cũ, lấm đốm chấy đen trắng...

Lại các nhà họa sĩ Tuy các ông đều đầu công tàn đương cái tài, cái khéo của các ông, mà về công dân dân đất đố ở nhà, không ai rước đi cho...

Đau đầu chiu máy động với mủ. Chết đã đến có cần nên sợ? Khóc than vì ich can vì khốe, Cười ngời làm vui cơ việc cười...

CINEMA PALACE Pathe Merceval 19 au Mardi 25 Octobre 1922 PATHE JOURNAL SONORE E PARLANT

CINEMA PARLANT Les Varietes Du Vendredi 25 au Jeudi 27 Octobre 1922 HARRY BAUER et HENRI LEBEVHRE dans Les cinq gentilhommes maudits

CINEMA PARLANT Rue Dieulefils Hanoi Tối ba đầu chiếu từ 8h15, giờ vào xem 8h30. Hai ngày đầu trở lại 8h.

Ông Nguyễn-khắc-Hoài Chơi khảm chàng? Phong-Hồ số 14 có bức tranh vẽ ông Hiếu có râu.

Các nhà họa sĩ Đi ra ngoài đường, đi nhận nhất là nhà họa sĩ. Bạo giờ công tựa một bộ áo tây cũ, lấm đốm chấy đen trắng...

Lại các nhà họa sĩ Tuy các ông đều đầu công tàn đương cái tài, cái khéo của các ông, mà về công dân dân đất đố ở nhà, không ai rước đi cho...

Đau đầu chiu máy động với mủ. Chết đã đến có cần nên sợ? Khóc than vì ich can vì khốe, Cười ngời làm vui cơ việc cười...

CINEMA PALACE Pathe Merceval 19 au Mardi 25 Octobre 1922 PATHE JOURNAL SONORE E PARLANT

CINEMA PARLANT Les Varietes Du Vendredi 25 au Jeudi 27 Octobre 1922 HARRY BAUER et HENRI LEBEVHRE dans Les cinq gentilhommes maudits

CINEMA PARLANT Rue Dieulefils Hanoi Tối ba đầu chiếu từ 8h15, giờ vào xem 8h30. Hai ngày đầu trở lại 8h.

Ông Nguyễn-khắc-Hoài Chơi khảm chàng? Phong-Hồ số 14 có bức tranh vẽ ông Hiếu có râu.

Các nhà họa sĩ Đi ra ngoài đường, đi nhận nhất là nhà họa sĩ. Bạo giờ công tựa một bộ áo tây cũ, lấm đốm chấy đen trắng...

Lại các nhà họa sĩ Tuy các ông đều đầu công tàn đương cái tài, cái khéo của các ông, mà về công dân dân đất đố ở nhà, không ai rước đi cho...

Đau đầu chiu máy động với mủ. Chết đã đến có cần nên sợ? Khóc than vì ich can vì khốe, Cười ngời làm vui cơ việc cười...

CINEMA PALACE Pathe Merceval 19 au Mardi 25 Octobre 1922 PATHE JOURNAL SONORE E PARLANT

CINEMA PARLANT Les Varietes Du Vendredi 25 au Jeudi 27 Octobre 1922 HARRY BAUER et HENRI LEBEVHRE dans Les cinq gentilhommes maudits

CINEMA PARLANT Rue Dieulefils Hanoi Tối ba đầu chiếu từ 8h15, giờ vào xem 8h30. Hai ngày đầu trở lại 8h.

Ông Nguyễn-xuân-Mai, Mai đố-học Nam-dịch, vừa về thế cuối ngày 15 Octobre 1923 tại Nam-dịch Ông Nguyễn-xuân-Mai là một nhà làm thành trong giới...

Một tin buồn Ông Nguyễn-xuân-Mai, Mai đố-học Nam-dịch, vừa về thế cuối ngày 15 Octobre 1923 tại Nam-dịch Ông Nguyễn-xuân-Mai là một nhà làm thành trong giới...

Bà Nghi - Kia bà hào đi đến đây? Chấn làm sao một mũi sương gió? Bà Nghi - Ấy chứ đâu rớt, tôi định đến bác Đốc hỏi xem nếu mang chân đi chửi đâu?

Vấn đề con khỉ

Tuần này ta nhắc đến câu chuyện con khỉ leo cây... Xin các ngài cho phép được tường thuật...

Muốn biết rõ cái vấn đề này, xin các ngài để tôi giới thiệu những vấn đề trong truyện...

Vậy thì là xong ha... chính. Ta đồng ý đồng-độc lên trên cao, và với giây dây, cho thong bìa đầu xuống...

Câu chuyện con khỉ leo cây tuy chỉ có thể, mà mỗi người nói một cách. Ta không quên nghĩ thiên hạ giải!

Còn người nói: khỉ leo lên đều hay không đều mỗi lúc một khác. Vì thế cho nên khỉ leo lên được một bước...

Còn người khác rằng quá và khỉ đều ngang nhau mà lên được một chút, chứ chẳng bao giờ tự xuống.

Cái vấn đề là tương và song ấy loay loay mãi chưa có ai trả lời thời lại một câu hỏi khác song hơn nữa thấy ra đời:

Điệp máy cho những người còn quốc trái

At còn quốc trái Đông-Pháp năm 1922 là thứ phiếu 50p oo nên nay; ngay lập tức đến nhà Chân-Hưng...

Cái kể của ông tài thực, nhưng thành cũng có khi nhầm... ông nhầm là lại không nghĩ đến cái đồng-độc...

Ngoài các nhà khoa-học ấy ra, còn nhiều nhà khác nữa cũng đem con khỉ và sợi giây ra thử, rồi mới đem một lý, chẳng ai giống ai!

Trước khi đánh cái giầy hỏi về bài tính kỹ khối này, tôi xin giới thiệu tác giả là ông Lewis Carroll, một nhà toán học trẻ danh đời trước...

Một sự chẳng ngờ

lung, văn ban lương-lai dĩvãng. Ông nói đều đúng cả, nhưng ông có giận một điều cần thiết rằng phải đi đến sự chết con chết.

Tôi chẳng để ý đến lời đoán vì vớ lời, đang c: thái mà khỏe mạnh; thế, mi đến thành tâm ngày mừng chín con chỉ đến mười hai vì tôi chết một ích chẳng ngờ.

Tôi rất đau đớn, song rất phục tài ông Thần-cốc-lữ là một nhà tướng số rất giỏi đời nay. Vậy có vài hàng thành thực giới thiệu ông với bà con ta.

Hui-ngọc-Khang 320 Route de Hué

Thầy để mặc tôi, để tôi tự-lu... Đả danh rằng thế, nhưng thành phố đã có lệnh cấm kia kia...

VĂN HỌC

Ông Ng. Mạnh-Truyền trả lời...

Bàn về quốc văn

Quốc văn có nên dùng các văn-chương ngoại-quốc nhất là văn Pháp và Trung-hoa làm mẫu chăng? Tôi trả lời, không ngần ngại: nên làm.

Sự khó-khăn là ở chỗ biết bắt trước. Tôi xin hiến những qui-tắc sau này: a) Bắt trước cần phải có về tâm-kỹ, đặc-biệt. Nói thế nghĩa là không nên bắt trước như hệt, thành ra chỉ là một thứ văn-chương sao-tả, khô-khăn.

Trường « Mỹ-thuật » Đông-pháp mới thành lập được hơn năm nay... sao cũng dám làm sao là được cả « về » riêng của những bức họa thiên nhiên thấy giải giải chúng quanh mình.

Học-trò tự lấy cái ý tưởng sau ta ấy làm phương châm, lấy một cái (tên) ông, cái trí tuệ thành thục của họ, nên chưa được bao lâu mà nước ta đã có thể tự hào rằng sắp đến ngày có một nền mỹ-thuật riêng.

Người tiêu biểu được cái tinh thần Đông-phương hơn cả là ông Nguyễn-phân-Chánh - ông về trên lụa, theo lối (1) Như cò Chamoux... các ông Camille Maclair, Paul Eydoue, Ivanboe, Hembasso, Thiébaull Sisson vãn vào.

Cứ bắt trước, nhưng trước khi bắt trước phải biết những sự cần-thiết về trí thức An-nam, và phải hiểu thấu những nền văn-chương minh muốn theo.

Nói tóm lại, bắt trước phải có về tâm-kỹ nghĩa là phải hiểu thấu và khôn khéo) và phải có trí thức nghĩa là phải có một giới học uyên-bác.

Trường Mỹ-thuật không phải chỉ giảng riêng về nghệ vẽ. Trong nhà trường lại có một lớp kiến-trúc.

Những nhà kiến-trúc cũng theo một phương châm với những nhà họa-sĩ đi tìm tới những vật liệu ở những nơi địa chấu cũ, còn đi tích những nền kiến-trúc xưa: đình làng làng hay chùa bít-tháp, các ông ấy đều đã đi về chốn ấy. Một mai người minh triết dùng lý luận để nghiên cứu những cái bị những người nhà có mắt quan, mà kiến-chức lại theo một lối riêng.

Cy Tardieu lập ra trường Mỹ-thuật, lại không quên những kỹ nghệ nhỏ ở nước ta: cụ thể là đến mỹ-thuật. Cái ý của cy là đào tạo lên những nhà mỹ-thuật hiểu cho đến nơi đến chốn, những nhà ấy lại sẽ đem cái thuật của mình giảng cho những người « thợ » khéo biết lấy cái đẹp mà áp dụng vào kỹ nghệ trong gia đình, như ở bên Nhật vậy.

Cái tri thức của nền mỹ-thuật nước nhà, nhờ cy Tardieu và học trò cy làm cho ta có thể mong một cuộc trường lại rực rỡ.

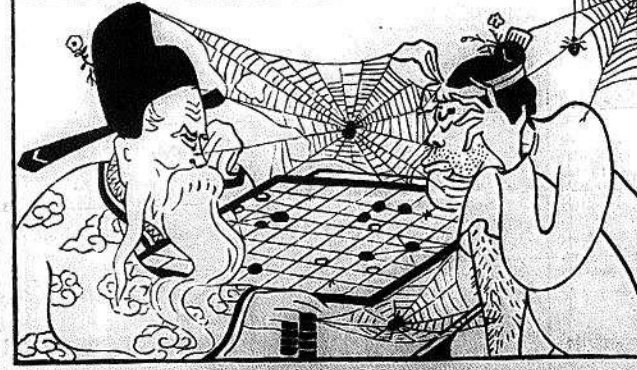
Mời các kiện vàng Ngọc lộ

là đồ bài chỉ cực kỳ trang trọng tôn nghiêm để ngài nào có các cụ về cõi thọ trước có ra đồng thật là long trọng.

Có xe ô-tô kiểu xe tang hai bên, có ghế con, có người đi các ngài đứng đi xa và bọc mồi có đủ các hàng xe ngựa: độc mã, nhị mã tử mã lục mã và những xe trắng để những người có phước.

Xin hỏi Louis Chử số 22 hàng Cờ tửe Takou «Hanoi» là số xe mồi trước nhất trong An-nam và chính chủ trông nom lấy các công việc rất mau chóng, không có những người cầm sào đi đến nhà đăm đăm mới kéo đi đình lễ khách và làm một các công việc.

Telephone ; 871

Trương Ba ngồi hờn có Đế Thích

Nhận họ... - Tôi liếng thế mà họ xa với cụ Trương đây! - Thế à? Cụ Trương gọi bác bằng gì? - Bằng bằng chứ bằng gì...

Hỡi các anh em học sinh!

- Nếu các anh em muốn: 1- Học thành tài. 2- Thi đỗ - không đở không phải trả học phí. 3- Học không mất tiền, lĩnh học bổng hay được trả bớt học phí. 4- Một trường có quy củ: kỷ luật, có nhiều giáo sư chuyên môn, tài nghiệp ở các trường Cao-dẳng S-phạm, thì nên đến học:

Trường HÙNG-VƯƠNG

ở 240 - Rue de Colon et 7 Duvalier - HANOI

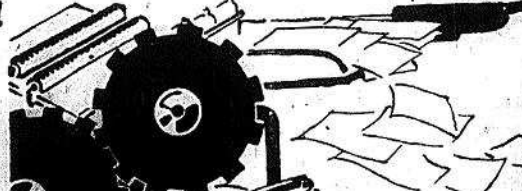
là một trường mới mở, có đủ các lớp cho Nam-Nữ học sinh, có sẵn rộng nhiều cây cối, mát mẻ.

Nước hoa hiệu con Voi

Nguyễn Chất

Jasmin Fleur d'Amour Rose Violette quel-ques leurs Menthe 1 ló 3 grammes 0p20 1 tí 1p80 1o tá 17poo 1 tá 6 grammes 0.30 1 tá 2.70 1o tá 26. oo

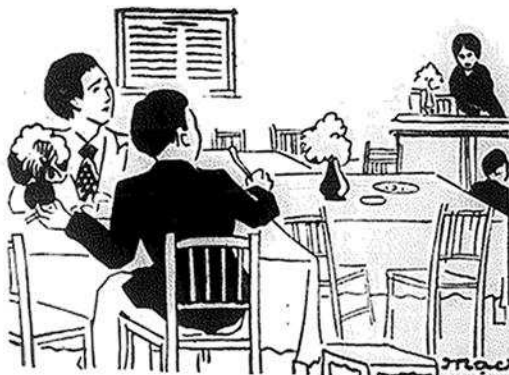

ĐÔNG-TÀI

ĐÔNG-TÀI

Van bè Văn-Lâm đều công nhận rằng...
 - Trước khi sang Pháp, tôi có yêu một người, nhưng hiện giờ thì tôi không yêu ai.
 - Chắc không?
 - Lại không chắc!
 - Thế có bán bánh ngọt?
 - Anh này mới tò mò chứ... Sao anh biết tôi yêu?
 - Không yêu mà lại nhìn công việc học người ta như thế!
 - Tôi bảo tôi không yêu là tôi,

...
 - Tôi bảo tôi không yêu là tôi,

Nhưng đi đâu?
 Mọi người bàn thân hỏi nhau, rồi...
 - Thì có gì lạ! Anh với tôi vào ăn bánh. Có hàng có cái cặp mắt và cái giọng nói hay khiến anh em mình lưu ý tới...
 Nói đến đây, Văn-Lâm hỏi bạn: Anh có ngắm cái cặp mắt nó không?... Lại cái giọng khàn khàn. Giọng thì...
 - Giống cái gì? Giống ai? Linh hồn anh như bị hình ảnh người ta thôi miên, mà bảo tôi không tin rằng anh yêu người ta thế nào được.
 - Thế nào là bị thôi miên?
 - Không bị thôi miên mà cứ nhắc mỗi đến cặp mắt và tiếng nói người ta.
 - Câu chuyện là làm, anh à. Để tôi thuật lại anh nghe.
 - Ừ, có thể chứ.
 - Thì anh lại hiểu lầm tôi rồi. Để tôi kể xong câu chuyện, rồi tùy anh muốn cho yêu hay không cũng mặc.

...
 - Tôi bảo tôi không yêu là tôi,

Com xong bà ăn với hai cô ra bách bộ ngoài bãi cát, rồi tôi cùng đi, chuyện trò vui vẻ. Bà ăn hồi thăm đũa sự học ăn và đường gia-thức của tôi có vẻ ăn-cần-làm.

Như thế trong hai tháng, tôi như sống trong cảnh mộng. Mà mộng thật! Lúc bình mộng, tôi thấy tôi khổ. Lúc bấy giờ tôi mới thực hiểu rằng tôi yêu cô Tuyết.
 Tôi ở Đờ-son về trường thấy việc học-bành tế ngắt, Tôi viết giấy trình cha mẹ tôi nhờ lời muốn xin hỏi cô Tuyết cho tôi làm vợ. Tuần lễ sau tôi nhận được thư trả lời của mẹ tôi nói việc hỏi con quan án rất không nên, vì cô Tuyết là một người không được đờng-đáo, Trong thư mẹ tôi lại thuật cho tôi mấy câu truyện không hay về cái đời cô vợ của cô Tuyết.
 Ai-tình lạ lắm, anh à! Lúc tôi đã biết rằng đời của người tôi yêu có vẻ thì tôi lại càng yêu. Yêu vợ, yêu vẫn rồi sinh lòng ghen ghét, ghen ghét hờn. Có lẽ tôi ghét lấy cả nhân loại. Mà tôi vẫn hiểu rằng thế nào tôi cũng không lấy được cô Tuyết, dù cha mẹ tôi cho phép tôi lấy tôi cũng từ chối. Song tuy thế mà tôi vẫn yêu, mà tôi càng yêu...
 Đời với tôi cuộc đời tế ngắt. việc học chán nản, tôi liền xin phép cha mẹ tôi bỏ trường pháp - chính để sang Tây tông học. Cha mẹ tôi thấy tôi cả quyết muốn sang Pháp để đi đầu Cử-nhân, cũng vui mừng cho tôi đi.
 - Ba năm sau, nghĩa là năm ngoài, tôi đem bằng cử-nhân luật về nước thật... Tôi hầu đã quên hẳn cô Tuyết... mà giờ một hôm trong phòng khách một người bạn, tôi không được nghe câu truyện về gia thế hiện thời nhà cô, thì có nhớ không hao giờ tôi nhắc đến cái tên Tuyết nữa. Kể cũng đáng thương chi trong vòng có ba năm mà quan án bà ăn đã mất cả, có em đã đi lấy chồng. Còn cô chị thì nay không biết ở đâu. Hình như về ở Hương-gián là quê hương quan án, và lấy chồng đầu người trong làng thì phải.
 Bỗng một hôm tôi vào ăn bánh ngọt ở một hiệu...
 Nguyễn-quân nghe đến đây liền kêu to lên rằng:
 - À, ra người bán bánh chính là cô Tuyết.
 - Không phải! Người này già hơn

Nhưng cặp mắt sáng quắc, cái mồm cười, cái giọng khàn khàn thì y như lời... Có bán bánh như chiếc tri nhớ tôi ăn lại một mẫu đời, kỳ vãng và có hình ảnh cô Tuyết lại như in rõ ràng vào màng óc tôi... Tôi lại thấy tôi yêu cô Tuyết, quá lại thế thì tôi không hiểu ai-tình nó ra sao nữa! Trong mấy năm giới ở bên Pháp cho đến khi về nước được một năm không những tôi không yêu, mà tôi lại càng quên hẳn cái con người không đáng bạn đến tầm ai-tình môn-môn của tôi. Mà tôi quên được thật. Công việc hàng ngày lại giúp cái bản-tình lạnh-dạm của con người, khiến tôi không còn nhớ, còn tưởng ra rằng ở đời có cô Tuyết nữa...
 Nhưng cái ngày, cái phút mà tôi gặp cô bán bánh ngọt thì bỗng như bị cặp mắt cô ta thôi miên. Cặp mắt cứ lờ lờ nhìn thẳng vào mặt tôi, Tôi nghe như có kẻ kể lại cho tôi nghe những câu truyện bở ngỡ năm nào. Tôi ngồi phịch xuống ghế. Thì ra cái cảnh lạ thế trong một quãng đời kỳ vãng của tôi mà tôi tưởng đã biến hẳn trong trí nhớ, ai ngờ nó vẫn nằm yên một chỗ, nay chỉ một vật của con cũng đủ như đánh thức những tư tưởng, nhưng việc làm đã hầu quên hẳn. Khác nào như cầm cái que để chơi đim than hồng phủ thây thì tự nhiên lửa khói bốc lên ngay.

Nguyễn-quân nghe câu truyện giảng giải bởi sự ruột bảo bạn:
 - Anh giảng khoa triết học đấy à? Tôi chỉ hỏi anh câu này: anh có yêu cô hàng bán bánh không?
 - Khó lắm! Tôi bảo rằng không cần lại. Họạ chẳng tài lại yêu cái người giống cô hàng bánh mà bốn năm trước chỉ vì không thể lấy được, tôi giận, tôi chán, mà sang Pháp thì có. Chỉ vì thế nên hôm nay tôi cũng phải đến hàng bánh nhìn qua cô ta. Hôm nào sáng năm giờ mà mặc bản việc gì thì trong lòng bản khoan khoái lắm. Mà xin thú thực với anh rằng ba bốn tháng nay tôi không nói chuyện với cô hàng lần nào.
 - Câu chuyện cũng lạ.
 - Là nhất là tầm ai-tình của tôi... Thiết tưởng câu này tôi gặp Tuyết thì dù thế nào tôi cũng lấy, tôi thấy tôi yêu cô quá lắm, để đến cực điểm rồi... Nhưng bây giờ... bây giờ... còn

mong gì gặp con người ấy nữa.
 Nguyễn-quân nghe câu truyện ngộ-nghĩnh, nửa vì tình tò mò nữa, nửa thương tình bạn, liền đi rõ xem lai-lịch cô Tuyết sau khi cha mẹ chết thì ra sao.
 Một hôm, Nguyễn-quân lần về tận làng quan án. Song những người trong họ đều nói không biết bây giờ cô Tuyết ở đâu, nghe đầu như chết-rời thì phải.
 Công việc tra cứu đã gần bỏ dở, thì một buổi chiều ngẫu nhiên Nguyễn-quân đến ăn bánh ở hàng bán bánh ngọt. Ngồi ngắm cô hàng, một tia ngỡ bồng này ra trong trí... Khi tên bồi đến gần bản Nguyễn-quân sẽ hỏi thì phải.
 - Nay anh, anh có biết tên cô kia là gì không?
 Anh bồi bẽn lẽn cười trả lời:
 - Thưa ông, chỉ thấy gọi là cô Bà...
 - Thế có thấy ai gọi cô ấy là cô Tuyết bao giờ không?
 - Không.
 Lúc trả tiền, vì trong óc Nguyễn-quân đang nổi loạn về câu truyện cô Tuyết, bèn hỏi cô hàng một câu vô lý:

...
 - Tôi không biết, cũng không quen...
 Hai giọt nước mắt, rơi trên hai mắt cô hàng Nguyễn-quân kinh ngạc hỏi:
 - Vậy ra chính cô là cô Tuyết?
 Cô hàng cảm động quá, không nói. Thế là Nguyễn-quân ra gọi xe, thẳng đến nhà bạn.
 - Nay anh, tôi tìm thấy cô Tuyết rồi!
 - Ờ du?
 - Chính cô là bán hàng bánh ngọt?
 - Thế à? Chắc không? Sao anh biết?
 - Chắc lắm, chắc lắm, để sau tôi thuật anh nghe - bây giờ hãy đi kể đi với tôi...
 Văn-Lâm còn ngần ngừ.
 - Nay, nhưng mà tôi cũng đã bỏ đời, ai cũng bảo là cô bà Minh.
 - Anh lần thần quỉ, có ta biết anh là Văn-Lâm rồi, bao giờ nói rõ cho anh hay. Nếu chính thật là

...
 - Thưa cô, cô có biết cô Tuyết bây giờ ở đâu không?
 Cô hàng ra bộ ngạc nhiên nhìn chông học vào Nguyễn-quân mà hỏi:
 - Thưa ông, sao ông biết cô Tuyết?

Tuyết [- mà cái đó chắc chắn là thì y anh ra sao?
 - Nếu được thế, thì quãng đời xưa bỏ cả, cô Tuyết đối với ta trước đến sau vẫn trong sạch, người mà bấy lâu tôi mơ màng tưởng.

...
 - Tôi bảo tôi không yêu là tôi,

...
 - Tôi bảo tôi không yêu là tôi,

...
 - Tôi bảo tôi không yêu là tôi,

...
 - Tôi bảo tôi không yêu là tôi,

KÝ MỘT CHỮ

LÀ CÓ BẢO XEM

Người ở Thành-phố Hanoi muốn mua báo giải bạn xin đến các hiệu sách lớn: Nam-ky, Thụy-ky, Quốc-hoa, Đông-tây, Nhật-Nam, Tân-dân, Thu-lam, Nam-long

Ký một chữ, trả tiền, lấy liền-lai

LÀ CÓ BẢO ĐUA ĐẾN TẬN NHÀ

Nên mua năm: Vì có nhiều số + Đặc biệt + 12 trang bán giá cao, mà đối với người mua năm không tính thêm.

AI không muốn mua năm mà muốn có báo đưa tận nhà cứ xin lại mấy hiệu sách kể trên, ký một chữ, sẽ có báo đưa lại nhà, Lấy số nào trả tiền số ấy.

Ngân phiếu, bài vở, thơ từ, xin gửi:
 M. NGUYỄN TƯỜNG-TAM
 24, Bd. Henri d'Orléans, HANOI

Thước-lò Đồng-A

Giới như thước là vật ngon, lâu hết. Bớt thì rất tiện. AI muốn mua thước gọi thư hỏi Tròn-Hiệt Nho-Hoàng-Giang.

Vậy ông bà nào thấy đứa bé kỳ lạ đầu xin săn lùng tìm phúc mạch đó rồi, tôi xin hậu tạ, xin viết thư về cho ông sau này:

M. Nguyễn-Vân-Village de Phươc-Hoa, Phố Cổ Quảng-Trung

Lạc con

AI mách xin hậu tạ

Tôi là Nguyễn-vân-Bàng 42 tuổi, ở xã Phương-khê, phủ Quang-Oai, Sơn-Tây. có đứa con gái tên là Nguyễn-vân-Ấm lên mười tuổi, đã ngắm ngắm đêm, mỗi trên hết lòng, rưng rưng to và trắng, tìm thước đoang phải chăng.

Tôi có cho nó theo học trường Như Quỳnh (Cầu-giánh) huyện Văn-Lâm, Hương-gián. Vào khoảng 12 giờ ngày 25 hàng chẵn tôi vừa qua (25-9-32) nó ra

Thư kem thay phần hiệu Velouty Dixor càng dùng mẫu gia càng mỹ khi ra mưa ra nắng càng khi nhay đầm mà có bộ hời ra cũng không giảm mắt màu kộm.

Có bán lẻ khắp mọi nơi

MUA NONG NUC NAY !!!

Lúc mưa nắng bất kỳ, thường hay mắc phải chứng cảm mạo, kíp nên dùng :

THOAI NHIỆT TAN

Rất có cảm nắng, cảm gió, rức đầu, ngạt mũi, nóng, sốt rét liên miên đều dùng được cả một gói sẽ thấy rõ hiệu

Giá : 0p.10

ĐẠI-QUANG DUOC-PHONG

47. phố Hàng Đường, Hanoi — Giấy nói số : 805

MỘT CỜ QUAN

Chạy khắp cầu về những cách phòng nạn cháy.
Thực hành cách phòng nạn cháy theo phương pháp riêng.
RẤT HIỆU NGHIỆM

Chủ nhật nào cũng có thử máy ở nhà
hiệu để tỏ rõ sự hiệu nghiệm của máy

KNOCK-OUT

PIERRE JACOMET

Máy 500 quay máy cứu hỏa (knock-out) chạy trên 100 mét độ cao, phòng nạn cháy, báo hiệu rất hoàn chỉnh chỉ cần

Ai muốn biết hạn điều gì về cách ngăn phòng nạn cháy, báo hiệu rất hoàn chỉnh chỉ cần

THƯƠNG KHÁNH Y-QUAN

Grande pharmacie sino-Annamite

172 Route Hué, Hanoi

LÀ một nhà bào chế lớn, chế thuốc bắc và thuốc nam theo phương pháp khoa học, chế phòng riêng thí-nghiệm, xem mạch bốc thuốc, cho đơn cũng chữa các bệnh tình nguy-hiêm.

Lại có bán một thứ thuốc « Tây » trước khi uống không phải kiêng cơm sau khi uống không phải uống nước, đi ngoài không nhọc mệt, giá bán nhất định 5 xu một liều, ai mua buôn tính giá riêng.

Thương Khánh Y-quan
172, đường Hué, Hanoi

QUỐC-HỌC TÙNG-SAN

SỞ-CÔNG hiến tập

PHỔ-CHIÊU THIÊN-SU

Thi văn tập
Đặt-sử thi-vấn và nguyên bản
Sơ Kinh Tân Trang
của ông Phạm-Thái tức Phạm tức Chiêu-Lý
Sách giấy 110 trang. Giá bán 0p.30

NAM KÝ THU QUÁN

xuất bản
17, Boulevard Francis Garnier — HANOI
Tel. 882

BIJOUTRIE TONKINOISE

VAN TUONG

(Chính hiệu BA-LUC)
HAIPHONG — 293K, Phố chợ Sét

Bản hiệu chuyên làm, bán và chữa đủ các đồ vàng bạc thời trang Nam-Việt từ 20 mươi năm nay: bao giờ vàng cũng sáng chói óng ánh.
Lại có bán thêm các thứ chế tạo hoa sen — Sâm Cao-ly, Huế-Kỳ, que thanh, yến, Quảng-Nam.
Chỉ khách có hàng chính sẽ không bị sai lầm gì.
Có bán theo cách tính hóa giao ngân VAN-TUONG

Alumina biết được nhiều nghề

Nhà máy làm đường, nghề ép dầu (dầu dừa, dầu thầu dầu), nghề làm xi-phông, làm phòng trắng, làm phòng rửa mặt, nghề làm cửa, nghề rửa (rửa vải tẩy dơ, rửa rửa dơ, rửa toilet v. v...)

THÌ NÊN MUA QUYỀN

Nông lâm hóa-học kỹ-nghệ

Một xuất bản
Sách dày gần 100 trang. Giá bán 0p.20. Cực kỳ thường 0p.05. Các recommanté 0p.10 ở xa gửi bằng timbres postes cũng được cho: BÔNG-TÂY ẤN - QUÁN, 193 HÀNG LÔNG HANOI

Ưu-riêm

Chỉ nghiệp trường
Học chuyên môn
Paris
Ưu-riêm-Vua-riêm

NGUYEN-THI-ĐOAN

53, Phố Hàng Trống Hanoi

Mở đã lâu năm

BÀ ĐỖ:

Có bằng tốt-nghiệp trường thuốc Đông-dương.
Đã làm việc hơn mười năm ở các nhà thuốc, nhón Hắc-kỳ

Công việc cần thận và có quan Đức từ trong nam

Các ngài nên cho các em học :

SONG THANH

Rue jacquin

ở nhà trường có thầy giáo hướng dẫn săn sóc kỹ lưỡng đến sự học của các em.

TÊ-MỸ

Cho thuê (XE, ĐÀM-MA ĐÓN RÒNG Ô-TÔ)
80, Ngõ trạm mới
Rue Bourrel, HANOI

CÙNG CÁC NGÀI
có bệnh nên biết

Ông Hứa-gia-Ngư là một danh y có tiếng khắp trong Nam ngoài Bắc ai cũng đều biết, ông dùng chủ hiệu bào-chế Thiên-hóa-Đường ở số nhà 25 phố Hàng Gạo (gần chợ Đông-xuân) ông làm thuốc bảy tám năm nay, ông có tài xem mạch bốc thuốc, chắc bà con đã tưởng biết ông, bắt luận lập, nào ai muốn bắt mạch xin đơn, ông vui lòng không quản tiền công, nhiều ít, hoặc không công được, không quản khổ nhọc, còn các thứ báo chí đăng phép không hề giả dối, các thứ kinh nghiệm về khoa phụ nữ, và các thứ cao đan hoàn lân thì rất hiệu nghiệm. Nói tóm lại là trong báo chí của ông chữa đủ các chứng bệnh, vậy bà con nên biết, mà dùng trong khi có bệnh.

Người biết ơn ông giới thiệu

HAI GIẢI THƯỞNG
300P và 150P

Xem thể lệ trong Văn-Học Tạp-Chí

ĐẾN CUỐI SEPTEMBRE

VAN-HOC TAP-CHI

Số bốn sẽ xuất-bản — Giấy 112 trang -- Giá 0p.35
TỪ OCTOBRE TRỞ ĐI VĂN-HỌC SẼ RA
Một tháng hai kỳ
ĐÚNG NGÀY 1 VÀ 15, — Mỗi số 0p.18
Số 5 sẽ ra ngày 15 Octobre

Câu tự ở đâu?

Bạn thiếu niên, nhiều người quá ham mê sắc dục, bay bị bệnh tinh chữa không tuyệt dứt có khi dùng thuốc quá công, chán thộn suy nhược, đi tinh, mộng tinh trong nước thường có vẩy như sợi chỉ filaments màu trắng, hoặc như sợi mảnh vô đường thì nên kịp dùng « Kiên tinh tự thật hoàn » Thanh-Bà chỉ là lần đầu đầu trắng khắp, An nên giữ yên như thường không nên lo ngại cái nạn tuyệt tự nữa. Thật là một món thuốc cứu tự không cần hàng. Giá 1 hộp 150P

— Có phòng riêng chuyên chữa bệnh tinh và bán đồ Cao Đan Hoàn Tân.
Nhận chữa không không khỏi không lấy tiền.

THANH-HÀ DUỐC-PHONG
65, Route de Hué — Hanoi

QUANG-HUNG-LONG

79 Hàng Bờ Hanoi — Têl. 191

Có bán đủ các thứ sắt, đồng các thứ hàng khác, dùng về việc làm nhà cửa khải mở, làm ruộng, và các công nghệ.

PHÒNG THĂM BỆNH

của Bác sĩ Nguyễn-văn-Luyện

8, Rue de la Citadelle

Khám bệnh ở nhà và đi thăm bệnh mọi nơi.
Chẩn bệnh bằng điện, xuất được các bệnh kiết-lỵ.
Ở số 8 Phố Đường Thành
(ngay là Cầu — Bông hàng Đai, sau phố Xe Đĩa)

BÁO ĐÔNG-PHƯƠNG

Tam ra mỗi tuần 2 kỳ — Thứ ba và thứ sáu
Nghi luận sắc đáng — Tin tức thành thực
Directeur: TRẦN-VỸ
Tòa báo: 88, Rue du Pont en Bois — Hanoi

Một cuốn sách « thiết-thực » có ích-lợi vừa xuất-bản do Nhà-Nước thông dụng :

LUẬT TRƯỚC - BẠ MƠI

Thề-lệ đương thi-hành tuê trước-bạ, teM, ỏp bọ và Địa-bọ, có thi dụ dẫn giải rõ ràng

ổng-Mai NGUY N-QUANG-THÁI sỏn

Sách n sau khi qua n Chánh Trước-bạ Đông-Pháp và quan Chánh Địa-bộ Đông-Pháp xem qua rồi. Tòa Trước-bạ Trong-vương lại kiểm-duyệt cần thân

Công-văn số 4.117 — E, gửi ngày 27 Décembre 1930. Quan Giám-Đốc Tài-Chính đồng-Pháp có giới thiệu vớ:

Quan Thông Đốc Nam kỳ — Quan Khâm Sứ Trung kỳ — Quan Thông Sứ Bắc kỳ

Nên mua quyền này cho các chức-dịch chốn hương thôn thông dụng, vì là quyển sách thiết thực rất có ích lợi cho nhân-dân sách giấy 90 trang. Giá 0p.60